

РЕШЕНИЕ

№ 5143

гр. София, 28.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **1630** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Ж. П. Й., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх.“В“, ап.78, чрез процесуалния си представител адв.Х. В. срещу Решение № 1040-21-106 от 04.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени частично Разпореждане № 213-00-3780-3 от 12.01.2022 г. за прекратяване изплащането на отпуснато обезщетение и Разпореждане № 213-00-3780-4 от 12.01.2022 г. за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за безработица на ръководителя на осигуряването за безработица.

С жалбата се оспорва Решение № 1040-21-106 от 04.02.2022 г. в частта по точка 2, с която се оставят без уважение жалби с вх.№ 1012.21.108 и № 1012-21-109 срещу Разпореждане № 213-00-3780-3 и Разпореждане № 213-00-3780-4 в „останалата им част“; точка 3 и точка 4, с които се потвърждават Разпореждане № 213-00-3780-3 и Разпореждане № 213-00-3780-4. Релевират доводи за противоречивост и незаконосъобразност на издаденото решение. Твърди се, че Разпореждане № 213-00-3780-4 касае само искане от НОИ за възстановяване на неправомерно получена сума, която сума в т.1 от решението е прието, че е погасена по давност, като в разпореждането друг реквизит за изпълнение няма. Заявява се, че в един и същ административен акт се уважава направеното с жалбата възражение за погасяване по давност, като същевременно се потвърждава и същия административен акт. Иска се решението на ТП на НОИ да бъде отменено.

В открито съдебно заседание жалбоподателката се явява лично. Поддържа жалбата и

представените с нея писмени доказателства.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от процесуален представител – юрк. И., която оспорва жалбата като недопустима поради липса на правен интерес, алтернативно като неоснователна и необоснована. Подробни съображения са изложени в представени по делото писмени бележки. Иска се решението на ТП на НОИ С.-град да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява следното:

Със Заявление от 12.06.2013 г.(л.26) жалбоподателката е поискала отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл.54а от КСО. С Разпореждане № 213-00-3780-1 от 24.06.2013 г.(л.34), ръководителя на осигуряването за безработица е отпуснал парично обезщетение за безработица, считано от 07.05.2013 г. до 06.04.2014 г. в размер на 25.00 лв. дневно.

С Разпореждане № 213-00-3780-2 от 24.06.2013 г.(л.35), ръководителя на осигуряването за безработица е спрял изплащането на отпуснатото парично обезщетение считано от 07.05.2013 г. и е възобновил същото от 07.06.2013 г. до 06.05.2014 г. с мотив получаване на обезщетение за оставане без работа на основание чл.222, ал.1 от КТ за периода т 07.05.2013 г. до 06.06.2013 г.

С писмо вх. № 1029-21-4743/10.05.2019 г. (л.37) Дирекция „Пенсии“ ТД на НОИ С.-град уведомява началник отдел „ПОБ и ГВ“ ТД на НОИ С.-град, че при отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл.68, ал.3 от КСО на Ж. П. Й. било установено, че лицето е получавало обезщетение за безработица за периода от 15.12.2013 г. до 30.04.2014 г., като за същия период, с формуляр Е205 N от 12.03.2019 г.(л.38), компетентната институция на Н. е потвърдила осигурителни периоди за пенсия.

С Разпореждане № 213-00-3780-3 от 12.01.2022 г.(л.13), ръководителят на осигуряването за безработица е прекратил изплащането на отпуснатото парично обезщетение за безработица считано от 06.01.2014 г. с мотиви започване на трудова дейност в Н..

С Разпореждане № 213-00-3780-4 от 12.01.2022 г.(л.14), ръководителят на осигуряването за безработица е разпоредил лицето Ж. Й. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за безработица за периода от 06.001.2014 г. до 06.05.2014 г. в размер на 2 079.20 лв. главница, със следните мотиви: след получено уведомително писмо от Дирекция „Пенсии“, от където е видно, че г-жа Ж. Й. със структуриран електронен документ Е205, издаден от компетентната институция на Н., е потвърден осигурителен период за пенсия от 16.12.2013 г. до 31.12.2017 г. За периода от 07.06.2013 г. до 06.05.2014 г., Ж. Й. е получавала парично обезщетение за безработица. Предвид на това, от ТП на НОИ С.-град, чрез Електронния обмен на данни за социалната сигурност (EESSI), до КИ на Н. е изпратено уточняващо запитване за удостоверяване на осигурителни периоди. На 21.12.2021 г., чрез EESSI от КИ на Н. е получен С. U002, в който е потвърден период на осигурена заетост от

06.01.2014 г. до 06.05.2015 г. вкл. Ж. П. Й. не била декларираща обстоятелството, че е започнала да упражнява трудова заетост, в следствие на което, за периода от 06.01.2014 г. до 06.05.2014 г. неоснователно е получила парично обезщетение за безработица.

Лицето Ж. Й. е подала два броя жалби - срещу Разпореждане № 213-00-3780-3 от 12.01.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица с вх.№ 1012-21-108/25.01.2022 г. (л.11) и срещу Разпореждане № 213-00-3780-4 от 12.01.2022 г. на ръководителя на осигуряването за безработица с вх.№ 1012-21-109/25.01.2022 г. (л.12).

Административния орган е разгледал двете жалби, като е преценил, че предвид обстоятелството, че предявените жалби касаят права и задължения на Ж. Й., произтичащи от еднакво фактическо състояние и компетентен да се произнесе по тях е един и същ административен орган, е налице хипотезата на свързани производства по смисъла на чл.32 от АПК, поради което е приел за разглеждане двете жалби в едно производство по реда на чл.117, ал.3 от КСО.

С оспореното в настоящото съдебно производство Решение № 1040-21-106/04.02.2022 г., Директорът на ТД на НОИ С.-град е приел за основателни жалба с вх.№ 1012-21-108/25.01.2022 г. и жалба с 1012-21-109/25.01.2022 г. в частта за погасяване по давност на вземането на НОИ за периода от 06.01.2014 г. до 06.05.2014 г. в размер на 2079 лв. – главница, установено с Разпореждане № 213-00-3780-4 от 12.01.2022 г., като същевременно е оставил без уважение двете жалби в останалата им част и е потвърдил двете разпореждания. Решението е връчено на Ж. Й. (чрез И.Й. – съпруг) на 10.02.2022 г., съгласно отбелязването в представено фотокопие на известие за доставяне на л.10.

Жалбата срещу решението на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена до съда чрез административния орган на 17.02.2022 г. с вх. № 1012-21-307.

По делото са приобщени писмени доказателства – част от административната преписка, и представените с жалбата.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата срещу оспореното Решение № № 1040-21-106/04.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 54ж от КСО Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират, прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. В този смисъл

разпореждането, послужило за издаване на оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "б." от КСО разпорежданията, с които се за отказ или неправилно определяне, изменяне и прекратяване на обезщетенията за безработица се оспорват по административен ред пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. Не е спорно между страните, че обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган. Същият притежава материална и териториална компетентност и такава по степен в съответствие с разпоредбата на чл. 117, ал. 3 от КСО - Ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на разпореждането. В този смисъл обжалваното в настоящото производство решение е издадено от компетентен орган - Директора на ТП на НОИ С. град.

КСО не предвижда специална форма, в която следва да бъде постановено обжалваното решение. Следователно, за формата на обжалвания акт приложима ще бъде разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, като решението на директора на ТП на НОИ С. град е постановено в писмена форма и съдържа изискваните от нормата реквизити. В жалбата не се сочат нарушения в тази връзка.

В конкретния случай решението на директора на ТП на НОИ съдържа изложение на фактическите основания, анализ на събраните в хода на производството доказателства и формираните въз основа на тях правни изводи относно възраженията на жалбоподателката в т.ч. и мотиви. Съдът обаче установи противоречие между изложените мотиви и разпоредителната част на решението, което е нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт.

В т. 1 от диспозитива на решението са приети за основателни жалбите на Ж. Й. в частта за погасяване по давност на вземането на НОИ за периода от 06.01.2014 г. до 06.05.2014 г.

Със следващите точки, административния орган потвърждава оспорените разпореждания, но видно от същите те не създават други права или задължения и не води до никакъв правен резултат.

Безспорно е, че основният елемент на всеки индивидуален административен акт е неговата разпоредителна част - чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК, тъй като именно тя е волеизявлението на органа, проявата на неговата власт едностранно да предизвика правни последици. Целта на разпоредителната част на индивидуален административен акт е да обективира волята на издателя на акта. Тя е проява на неговата власт едностранно да предизвика правни последици. Тъй като именно разпоредителната част създава права или задължения или отнема права тя трябва да бъде пределно ясна, точна и да не поражда каквито и да било съмнения относно отнетите права или създадените задължения. За да бъде разпоредителната част законосъобразна тя трябва да съответства на предмета на административното производство, като за страните в производството този предмет трябва да е ясно и точно установен. В случая това не е сторено и в този смисъл в същия липсва

разпоредителна част, в която конкретно да са определени правата или задълженият в следствие на приетата за основателна жалбата на Ж. Й. в частта за погасителната давност, което съставлява нарушение на изискването за форма на индивидуалните административни актове по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК.

С оглед всичко изложено, съдът приема, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ-С. град, както и потвърдените с него разпореждания, са незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени, а преписката следва да бъде върната на административния орган, за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски се явява основателна, поради което съдът намира, че следва да присъди в полза на жалбоподателя разноски в размер на 300 лв. съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО, във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 70 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Ж. П. Й., ЕГН [ЕГН], Решение № 1040-21-106 от 04.02.2022 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени частично Разпореждане № 213-00-3780-3 от 12.01.2022 г. за прекратяване изплащането на отпуснато обезщетение и Разпореждане № 213-00-3780-4 от 12.01.2022 г. за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение за безработица на ръководителя на осигуряването за безработица.

ВРЪЩА делото като преписка на ТП на НОИ – С. за ново произнасяне, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град да заплати на Ж. П. Й. направените по делото разноски в размер на 300 лв. (триста лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: